

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-335/13

**Robin John Feakins
przeciwko
The Scottish Ministers**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Scottish Land Court)

Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — System płatności jednolitych — Rozporządzenie (WE) nr 795/2004 — Artykuł 18 ust. 2 — Rezerwa krajowa — Wyjątkowe okoliczności — Zasada równego traktowania

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2014 r.

- Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania niektórymi systemami pomocy i ich kontroli — System płatności jednolitych — Obliczanie kwoty referencyjnej — Uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej — Przesłanki zastosowania — Rolnicy znajdujący się w specyficznej sytuacji — Reguła największej wartości*
(rozporządzenie Rady nr 1782/2003, art. 42 ust. 4; rozporządzenie Komisji nr 795/2004 zmienione rozporządzeniem nr 1974/2004, art. 18 ust. 2)
- Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania niektórymi systemami pomocy i ich kontroli — System płatności jednolitych — Obliczanie kwoty referencyjnej — Uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej — Przesłanki zastosowania — Rolnicy znajdujący się w specyficznej sytuacji — Odmienne traktowanie rolników, którzy stanęli w obliczu wyjątkowych okoliczności i rolników, którzy nie stanęli w obliczu takich okoliczności — Naruszenie zasady niedyskryminacji*
(rozporządzenie Rady nr 1782/2003, art. 37 ust. 1, art. 40, art. 41 ust. 2, art. 42 ust. 7; rozporządzenie Komisji nr 795/2004, zmienione rozporządzeniem nr 1974/2004, art. 18 ust. 2, art. 19–23a)
- Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Uprawnienia dyskrecyjne instytucji Unii — Zakres — Granice — Zasady proporcjonalności i równego traktowania*
(art. 40 TFUE; rozporządzenie Rady nr 1782/2003; rozporządzenie Komisji nr 795/2004, zmienione rozporządzeniem nr 1974/2004, art. 18 ust. 2)
- Pytania prejudycjalne — Ocena ważności — Stwierdzenie nieważności aktu Unii — Skutki — Stosowanie w drodze analogii art. 264 TFUE*
(art. 264 akapit drugi TFUE, art. 267 TFUE)

1. Artykuł 18 ust. 2 rozporządzenia nr 795/2004 ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, należy interpretować w ten sposób, że stosuje się on z jednej strony, w przypadku gdy rolnik spełnia warunki zastosowania dwóch lub większej liczby spośród przepisów art. 19–23a wspomnianego rozporządzenia, a z drugiej strony, w przypadku gdy rolnik spełniający warunki zastosowania co najmniej jednego z art. 19–23a tego rozporządzenia, spełnia także warunki zastosowania co najmniej jednego spośród przepisów art. 37 ust. 2, art. 40, art. 42 ust. 3 i art. 42 ust. 5 rozporządzenia nr 1782/2003.

(por. pkt 45; pkt 1 sentencji)

2. Stwierdza się nieważność art. 18 ust. 2 rozporządzenia nr 795/2004 ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004 w zakresie, w jakim uniemożliwia on rolnikowi, który ucierpiał w wyniku wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 40 rozporządzenia nr 1782/2003, skorzystanie zarówno z dostosowania jego kwoty referencyjnej na podstawie tego przepisu, jak i z dodatkowej kwoty referencyjnej z rezerwy krajowej na podstawie jednego z art. 19–23a rozporządzenia nr 795/2004, podczas gdy rolnik, który nie stanął w obliczu takich okoliczności i któremu przyznano kwotę referencyjną obliczoną na podstawie art. 37 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003, może skumulować tę kwotę i kwotę referencyjną wynikającą z rezerwy krajowej na podstawie jednego z art. 19–23a rozporządzenia nr 795/2004.

W istocie wspomniany art. 18 ust. 2 wprowadza odmienne traktowanie z jednej strony rolnika, który ucierpiał w wyniku wyjątkowych okoliczności wiążących się z nabyciem przez niego uprawnień do dostosowania jego kwoty referencyjnej na podstawie art. 40 rozporządzenia nr 1782/2003, a z drugiej strony rolnika, który nie stanął w obliczu takich okoliczności i któremu przyznano kwotę referencyjną obliczoną na podstawie tej zasady ogólnej przewidzianej w art. 37 ust. 1 tego rozporządzenia. Dany przepis stawia w mniej korzystnej sytuacji pierwszego rolnika w porównaniu do drugiego, pozbawiając go korzyści w postaci kwoty referencyjnej z rezerwy krajowej przewyższającej jego kwotę referencyjną dostosowaną na podstawie wspomnianego art. 40.

W tym względzie, ponieważ zarówno rolnik, któremu przyznano kwotę referencyjną obliczoną na podstawie wspomnianego art. 37 ust. 1, jak i rolnik korzystający z dostosowania metody obliczania swej kwoty referencyjnej na podstawie wspomnianego art. 40, którzy to rolnicy wnoszący o przyznanie dodatkowych uprawnień wynikających z rezerwy krajowej, znajdują się w podobnych sytuacjach w świetle celów systemu płatności jednolitych, odmienne traktowanie nie może być uzasadnione celem ochrony interesów finansowych rolników poprzez uniknięcie stosowania mechanizmu przewidzianego w art. 41 ust. 2 i art. 42 ust. 7 rozporządzenia nr 1782/2003. W istocie wspomniany mechanizm, przewidujący liniowe zmniejszenie kwot referencyjnych przyznanych w wypadku przekroczenia krajowych pułapów ze względu na zwiększone korzystanie z pułapu krajowego, stanowi sposób, by zachować równowagę finansową systemu płatności jednolitych przy poszanowaniu zasady równego traktowania. Cel służący uniknięciu stosowania tego mechanizmu nie może wobec tego uzasadniać odejścia od tej zasady.

(por. pkt 48, 54, 57, 58, 61; pkt 2 sentencji)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 49, 51, 56)

4. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 65)